

11 ere. dog virkelig baserede paa Grundsætninger. Hvor høit den ærede Ordfører vurderer dem, veed jeg ikke, men at de ere udgaæde fra Grundsætninger, og ikke fra reent formelle Hensyn, troer jeg maa anerkjendes. Den høitagtede Minister yttrede, at Sagen ikke vilde endes her, hvis et enefte af de stillede Forslag vedtoges, og det er ganske vist; men det andet Thing kunde ligeledes have sagt sig selv, at Sagen ikke vilde endes der, hvis et enefte af de af Folkethinget vedtagne Forslag blev forandret; [det gjorde imidlertid det andet Thing ikke. Man taler altid om Smøbekommen; man siger, at Landstinget vil det, og sølgelig skulle vi ogsaa gaae ind derpaa. Jeg troer nu vel, at det andet Thing og ethvert Stadium af Regjeringsmagten bør have en negativ, men ikke en saa overvældende positiv Indflydelse, at dette med Rette nogensinde skulde kunne siges. — Hvad angaaer de Forslag, som jeg i Forening med flere andre ærede Herrer har tilladt mig at stille, nemlig Forslagene under Nr. 9 og 11, skal jeg først udtale mig angaaende Forslaget under Nr. 9, der angaaer Forsremmelse fra Premierlieutenant til Capitain alene efter Albersorden. Jeg skal i Forbigaaende tillade mig at bemærke, at naar jeg ikke har tænkt paa at ville være med til at stille et lignende Forslag angaaende Marinen, har dette sin gode Grund i, hvad jeg hørte den høitagtede Marineminister udtale i Udvalget. Det forekommer mig nemlig, at de Grunde, han der anførte, vare saa vægtige, at mine Grunde ikke kunde veie op derimod, idet han f. Ex. yttrede, hvad man ikke kan sige om Landetaten, at de Subalterne i Marinen kom under saa forskjellige Forhold, saa forskjellige Commandeurer og saa forskjellige Situationer, at man lettere der kunde bedømme deres Duellighed og Brugbarhed for høiere Stillinger endog i de subalterne Grader, end Tilfældet er med Officererne i Landetaten; men her troer jeg vigtigstnok, man bør fastholde dette Forslag, og jeg mindes ogsaa, at den høitagtede Krigsminister ikke har reist nogen egentlig Modstand imod det ved den sidste Behandling her i Thinget. Vistnok blev det kun vedtaget med det ringe Overtaal af een Stemme; men jeg har Anledning til at troe, at den Betragtning,

hvorpaa det hviler, siden maa have vundet nogen Anerkjendelse hos Flere end dem, der dengang stemte for det. Hvad der i hvert Tilfælde ikke kan bevæge mig til at frasælbe Forslaget, er de Argumenter, som ere fremsførte derimod i det andet Thing; thi jeg finder dem meget lidet holdbare. Der taltes saaledes f. Ex. om, at Bestemmelserne om Forsremmelseslister egentlig ikke vilde blive brugbare og anvendelige, hvis det af os stillede Forslag vedtoges, og jeg skal med den høitærede Formands Samtykke tillade mig at oplæse blot et Par af disse Bestemmelser; de omhandles i §§ 126 og 128. Der staaer i § 128: „Samtlige Forsremmelseslister udfærdiges i 2 Exemplarer for hver Tjenestegrad. Paa det ene Exemplar ansøres samtlige paagjældende Befalingsmænd efter deres Albersorden med Betegning om, hvorvidt de overhovedet ansees egnede til at forfremmes til en høiere Grad. Paa det andet Exemplar ansøres kun de, som ansees egnede til at forfremmes udenfor Albersordenen, i en Rækkefølge, som angiver den Orden, i hvilken de ansees egnede til en saadan Forsremmelse“. Det forekommer mig imidlertid, at en af disse Lister maa være overflødig; thi saasnart der paa det ene Exemplar ansøres alle de, som staae for Tour til at avancere, med Betegning om, hvorvidt de ere egnede dertil eller ikke, forekommer det mig, at det andet Exemplar maa være overflødig; jeg veed ikke, hvad Nytte det skal gjøre. Det er disse meget findrige Lister, hvori man har lagt saamegen Betydning, og som i formel Henseende har haft en saa stor Indflydelse paa de forskjellige Dyringer i det andet Thing, men det forekommer mig, at naar der ligger en sund Tanke til Grund for et Forslag, skal man være meget forsigtig med at drukne sig selv i lutter Formalisme. Net beseet ere disse Forsremmelseslister kun et Opkog af de gamle Conduitelister, som tidligere skulde indleveres, jeg mindes ikke til hvilke Tider eller hvor ofte, men det var ikke sjældent. Saadanne Lister bleve indleverede for hver enkelt Tjenestegreen, og paa dem skrev Chefen sin Mening og Dom over de Underordnede. Det vil vistnok ikke seile, at der ogsaa nu vil blive foreskrevet, hvorledes de Forsremmelseslister, som saaledes